

Bratia a sestry,

niekto si myslí, že bohatstvo vyrieši všetky problémy. Deti zvyknú hovoriť, že čo všetko by si kúpili, keby boli bohaté. Túžba po bohatstve však nemá iba takúto milú a rozprávkovú formu, ale môže spôsobiť aj veľa problémov. Dnešný text je jednou ukázkou toho, že hmotné bohatstvo nie je zárukou toho, že v živote pôjde všetko dobre. Abrahám bol veľmi bohatý. Jeho bohatstvo sa meralo podľa veľkosti stáda. Aj Lótovi sa darilo a tiež mal početné stáda. Vznikol z toho problém. Tak ako v Ježišovom podobenstve o človeku, ktorému pole prinieslo veľkú úrodu. Mal toho veľa a už musel plánovať a vymýšľať, ako sa o to postará. Medzi Abrahámovými a Lótovými pastiermi vznikol spor ohľadom pastvín. Stáda boli veľké a územie nepostačujúce.

Bohatstvo je často prirodzeným dôsledkom ľudskej usilovnosti, vynaliezavosti a pracovitosti. V Biblii nečítame, že je zlé, keď je človek bohatý. Zlé je to, k čomu bohatstvo môže viesť. Aj keď je človek chudobný, môže byť zameraný len na túžbu po bohatstve. Bude myslieť len na to, ako bohatstvo nadobudnúť. To sa stane zmyslom života. Všetko ostatné ustúpi do pozadia. Keď už človek bohatstvo má, môže dbať len o to, aby si ho udržal a ešte viac zveľadil. Neusiluje sa o budovanie vzťahov. Nezaujíma sa o svoje spoločenstvo. Ako sa hovorí, stáva sa zaslepený bohatstvom.

Varovanie pred túžbou po peniazoch je napísané v 1. liste Timotejovi: „*Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnoho bolesti.*“^(6, 10) Kto miluje peniaze, zblúdi od viery. Pán Ježiš jasne povedal, že nemôžeme slúžiť Bohu aj mamone. Je potrebné mať k bohatstvu zdravý postoj a nezabúdať, kto je Darca dobrých darov. Čítal som kedysi knihu 3 a pol roka od Radima Passera. Je to český podnikateľ a milionár. V tej knihe opisuje svoj život. Píše tam o tom, ako začínal podnikat', ale aj o svojom obrátení k viere v Boha. Zbor, ktorého je členom, štedro podporuje. Či máme málo alebo veľa, dôležité je, aby sme sa vedeli podeliť. Máme byť štedrý a milosrdní. Nemáme túžiť po peniazoch, ale po tom, aby nás Boh viedol. Abrahám bol veľmi bohatý, ale spoliehal sa na Boha.

Abrahám sa snažil spor, ktorý vznikol, vyriešiť. Nebolo mu jedno, že medzi jeho a Lótovými ľuďmi je svár. Abrahám bol starší ako Lót, ale prišiel za Lótom, aby to nezostalo tak. Spor vznikol aj medzi Pavlom a Barnabášom pred druhou misijnou cestou.^(Sk 15, 39) Vyriešili to tak, že sa rozdelili. Nebol to rozkol, ktorý by zničil všetko, o čo sa dovedy usilovali. Naďalej pokračovali v misijnej a pastoračnej činnosti, ale s inými spolupracovníkmi a na inom území. Rovnako Abrahám navrhol Lótovi, aby sa rozdelili. Nemalo to byť spretrhanie rodinných väzkov. Práve naopak, navrhuje rozdelenie, aby sa rodinné väzky nezničili úplne.

Aj medzi veriacimi ľuďmi dochádza k sporom. Každý človek je jedinečný, a tak aj iný. Je prirodzené, že sporné situácie vznikajú aj v cirkvi alebo v zbore. Abrahám je pre nás príkladom, aby sme hľadali riešenia a nedávali sváru priestor, aby narastal. Sú známe prípady, keď sa členovia rodiny kvôli niečomu pohádajú, a potom sa spolu aj niekoľko rokov alebo aj desiatky rokov nerozprávajú. Keby vtedy Abrahám nezasiahol, svár by len narastal a nevedlo by to k ničomu dobrému.

Abrahám sa snažil, ale Lót nie. Abrahám dáva Lótovi výhodu. Nech si vyberie, ktorú časť krajiny chce obývať - východnú alebo západnú. Tu sa Lót dopustil troch chýb.

Prvá bola neúcta voči staršiemu príbuznému. Lót mohol navrhnúť, nech si najprv vyberie Abrahám, ale neurobil to. Abrahám bol voči Lótovi veľkodušný, ale ten si to nevážil.

Druhá chyba bola nedôvera v Božie vedenie. Abrahám sa dostal do Kanaánu, pretože ho tam priviedol Hospodin. Abrahám počúval Božie slovo. Aj za Abrahámovým rozhodnutím, aby si Lót vybral ako prvý, môžeme vidieť Abrahámovu dôveru v Božie zaslúbenie. Boh to zaslúbil. Nech sa Lót rozhodne akokoľvek, Božie rozhodnutie zmariť nemôže. Abrahám sa neobával, pretože dôveroval Bohu. Lót sa v takejto dôležitej situácii nesklonil v modlitbe pred Bohom. Neprosil Boha o múdrosť rozhodnúť sa správne. Tým nechcem povedať, že keby sa pomodlil, tak potom by hneď vedel, na ktorú stranu sa má vydať. Chcem len poukázať na to, že Lót, ako veriaci človek, ani len nepomyslel na takéto kritérium. Nechcel poznať Božiu vôľu! Sú pred ním dve cesty a on sa rozhoduje, ale netúži potom, aby ho viedol Hospodin.

S tým súvisí tretia chyba. Podľa akých kritérií sa Lót rozhodoval? Vybral si tú časť krajiny, ktorá sa mu videla úrodnejšia. Rozhodoval sa podľa vonkajších znakov, ktoré sa môžu zmeniť. Zameral sa na to, čo je hmotné a aj dočasné. Keď si Hospodin za druhého kráľa vyvolil mládenca Dávida, nerozhodoval sa podľa zovňajšku. Dôležité bolo srdce. Čo bolo na území, ktoré si vybral Lót? Bolo tam mesto Sodoma. Dokonca sa utáboril v tesnej blízkosti tohto mesta, v ktorom žili ľudia bezbožne. To bol prvý krok k veľmi vážnym problémom, o ktorých ešte len budeme čítať. Zjavná úrodnosť daného prostredia prevážila nad povest'ou, ktorú mali obyvatelia toho územia. Hmotné zabezpečenie bolo pre Lóta dôležitejšie než spoločnosť, v ktorej bude žiť.

Vážme si to, čo máme a ďakujme Bohu. Spoliehajte sa vždy len na Pána Boha, pretože bez Jeho požehnania by sme nemali nič. Nech naša istota nespočíva v tom, čo vidíme a čo má hmotný charakter. Pri dôležitých životných rozhodnutiach prosme Boha o múdrosť. Nie každá cesta, ktorá sa nám môže javiť ako dobrá, môže byť taká aj v spoločnosti. Pavol napísal v Liste do Ríma: „*Ak je možné, nakoľko je na vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi,*“^(12, 18) Snažme sa budovať a udržiavať dobré medzil'udské vzťahy. Nemusíme sa báť. Božie slovo je pravda a o ten najvzácnejší poklad nás nikto a nič nepripraví. Tým pokladom je záchrana skrze vieru v Ježiša Krista. Amen

Vyslanie:

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.